Warszawa, dnia 11 września 2018 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Komisja Administracji i Spraw Wewnętrznych
***
Podkomisja nadzwyczajna do rozpatrzenia rządowego projektu ustawy o dokumentach publicznych (druk 2153)

S P R A W O Z D A N I E P O D K O M I S J I

Podkomisja nadzwyczajna po rozpatrzeniu rządowego projektu ustawy o dokumentach publicznych (druk nr 2153) na posiedzeniach w dniach 7 i 27 lutego oraz 11 września 2018 r. przedkłada sprawozdanie o tym projekcie ustawy.

Przewodniczący Podkomisji
/-/ Jerzy Polaczek

Projekt

U S T A W A

z dnia

o dokumentach publicznych[1)]

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady funkcjonowania systemu bezpieczeństwa dokumentów publicznych.

2. System bezpieczeństwa dokumentów publicznych obejmuje projektowanie, wytwarzanie, przechowywanie oraz weryfikację autentyczności dokumentów publicznych, a także inicjowanie zmian zabezpieczeń dokumentów publicznych przed fałszerstwem w oparciu o analizę przypadków fałszerstw tych dokumentów, podnoszenie poziomu edukacji w zakresie wiedzy o bezpieczeństwie dokumentów publicznych oraz współpracę z międzynarodowymi instytucjami i organizacjami zajmującymi się bezpieczeństwem dokumentów publicznych.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, zwany dalej „Ministrem”, kształtuje politykę bezpieczeństwa dokumentów publicznych oraz zapewnia funkcjonowanie systemu bezpieczeństwa dokumentów publicznych.

Art. 2. 1. Użyte w niniejszej ustawie określenia oznaczają:

1) blankiet dokumentu publicznego – niespersonalizowany lub niezindywidualizowany dokument publiczny;

---

1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o systemie tachografów cyfrowych, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego, ustawę z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych, ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej oraz ustawę z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw.

2) dokument publiczny – dokument, który służy do identyfikacji osób, rzeczy lub potwierdza stan prawny lub prawa osób posługujących się takim dokumentem, zabezpieczony przed fałszerstwem i:
   a) wytwarzany według wzoru określonego w przepisach prawa powszechnie obowiązującego albo
   b) którego wzór graficzny i forma zostały zatwierdzone przez podmiot realizujący zadania publiczne uprawniony na podstawie odrębnych przepisów i który jest zgodny z wymogami dla blankietu tego dokumentu określonymi w przepisach prawa powszechnie obowiązującego;
3) emitent dokumentu publicznego – organ administracji publicznej:
   a) upoważniony na podstawie przepisów prawa powszechnie obowiązującego do określenia wzoru dokumentu publicznego lub właściwy do wprowadzenia do obrotu prawnego dokumentu publicznego, którego wzór został określony w przepisach prawa Unii Europejskiej lub prawa międzynarodowego,
   b) który określa w przepisach prawa powszechnie obowiązującego:
      – wymogi dla blankietu dokumentu publicznego, o którym mowa w pkt 2 lit. b, z tym że obowiązki określone w art. 14 i art. 34–39 wykonuje upoważniony na podstawie przepisów prawa powszechnie obowiązującego podmiot realizujący zadania publiczne, który zatwierdza wzór graficzny i formę tego dokumentu,
      – wzory jednolitych blankietów dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 10–14;
4) indywidualizacja dokumentu publicznego – nadanie blankietowi dokumentu publicznego przez jego wytwórcę cech jednoznacznie wyróżniających go spośród blankietów dokumentów publicznych tego samego rodzaju;
5) personalizacja dokumentu publicznego – naniesienie na blankiet dokumentu publicznego danych osoby, rzeczy lub innych charakterystycznych elementów przez uprawniony podmiot;
6) replika dokumentu publicznego – odwzorowanie lub kopia wielkości od 75% do 120% oryginału o cechach autentyczności dokumentu publicznego lub blankietu dokumentu publicznego, z wyłączeniem kserokopii lub wydruku komputerowego dokumentu publicznego wykonanych do celów urzędowych,

służbowych lub zawodowych określonych na podstawie odrębnych przepisów lub na użytek osoby, dla której dokument publiczny został wydany;

7) Spółka - jednoosobowa spółka Skarbu Państwa, której przedmiotem działalności jest wytwarzanie blankietów dokumentów i druków zabezpieczonych, mająca siedzibę oraz zakład produkcyjny, w którym są wytwarzane blankiety dokumentów publicznych, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

8) wzorzec dokumentu publicznego – wykonany na zlecenie emitenta dokumentu publicznego, spersonalizowany lub zindywidualizowany fikcyjnymi danymi, blankiet dokumentu publicznego z naniesionym w sposób trwały oznaczeniem „WZORZEC” oraz „SPECIMEN”, a w przypadku dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 10–14, blankiet dokumentu publicznego niespersonalizowany i niezindywidualizowany fikcyjnymi danymi;

9) wzór dokumentu publicznego – wzór blankietu dokumentu publicznego odzwierciedlający rzeczywisty wygląd tego dokumentu, w tym elementy graficzne i jawne zabezpieczenia przed fałszerstwem, określony w przepisach prawa powszechnie obowiązującego.

2. Dokumentem publicznym jest jego odpis, wypis, duplikat i wtórnik.

3. Dokumentami publicznymi są także:

1) tytuły wykonawcze wydawane przez sądy lub referendarzy sądowych,

2) odpisy prawomocnych orzeczeń sądów, z których wynika nabycie, istnienie lub wygaśnięcie prawa, albo które odnoszą się do stanu cywilnego,

3) odpisy orzeczeń lub zaświadczenia stwierdzające uprawnienie do: reprezentacji danej osoby, dokonania czynności prawnej bądź zarządu określonym majątkiem, wydawane przez sądy,

4) odpisy postanowień sądów i referendarzy sądowych w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności tytułom egzekucyjnym innym niż wymienione w art. 777 § 1 pkt 1 i 1^1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, z późn. zm.[2)]), gdy ich przedmiotem są tytuły egzekucyjne niepochodzące od sądu,

---

[2)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1823, 1860, 1948, 2138, 2199, 2260 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 67, 85, 187, 768, 933, 1133, 1136, 1452, 1475, 1596, 1727, 1883, 2180 i 2245.

5) wypisy, odpisy i wyciągi dokumentów obejmujących czynności notarialne, o których mowa w art. 79 pkt 1–1b i 4, poświadczenia, o których mowa w art. 79 pkt 2, oraz protesty, o których mowa w art. 79 pkt 5 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2017 r. poz. 2291)

– dla których stosuje się jednolite blankiety dokumentów publicznych.

Art. 3. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 1 ust. 3, Minister:

1) bierze udział w procedurze opracowywania wzoru dokumentu publicznego;
2) analizuje przypadki fałszerstw dokumentów publicznych;
3) inicjuje zmiany zabezpieczeń dokumentów publicznych przed fałszerstwem;
4) ocenia jakość wydawanych dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1–31;
5) monitoruje zmiany zachodzące na świecie w dziedzinie zabezpieczeń dokumentów przed fałszerstwem;
6) współpracuje z międzynarodowymi instytucjami i organizacjami zajmującymi się ochroną i zabezpieczaniem dokumentów publicznych przed fałszerstwem;
7) publikuje w Rejestrze Dokumentów Publicznych informacje o wzorach dokumentów publicznych;
8) podejmuje działania mające na celu podnoszenie poziomu edukacji w zakresie wiedzy o możliwościach i sposobach rozpoznawania sfałszowanych dokumentów publicznych;
9) kontroluje wytwórców blankietów dokumentów publicznych.

2. Zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 1–8, Minister wykonuje przy pomocy Komisji do spraw dokumentów publicznych, zwanej dalej „Komisją”.

Art. 4. Minister zamieszcza na swojej stronie internetowej informacje o sposobach weryfikacji autentyczności dokumentów publicznych.

Rozdział 2

Kategorie dokumentów publicznych i minimalne zabezpieczenia tych dokumentów przed fałszerstwem

Art. 5. 1. Ustala się trzy kategorie dokumentów publicznych w zależności od ich znaczenia dla bezpieczeństwa państwa.

2. Dokumentami publicznymi kategorii pierwszej są dokumenty najistotniejsze z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa, których wytwarzanie odbywa się w sposób uwzględniający szczególne środki bezpieczeństwa:

1) dowód osobisty;
2) dokumenty paszportowe;
3) książeczka żeglarska, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu (Dz. U. poz. 1569 oraz z 2017 r. poz. 60, 785 i 2181);
4) dokumenty wydawane na podstawie art. 44 ust. 1 oraz art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 2064 oraz z 2017 r. poz. 1524);
5) dokumenty wydawane cudzoziemcowi na podstawie art. 37 oraz art. 226 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2017 r. poz. 2206 i 2282);
6) dokumenty wydawane członkom misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych oraz innym osobom zrównanym z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, a także dokumenty wydawane członkom ich rodzin pozostającym z nimi we wspólnocie domowej na podstawie art. 61 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
7) dokument wydawany obywatelowi Unii Europejskiej na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2017 r. poz. 900);
8) dokumenty wydawane członkowi rodziny obywatela Unii Europejskiej na podstawie art. 30 ust. 1 oraz art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin;
9) dokumenty wydawane cudzoziemcowi na podstawie art. 55 ust. 1 oraz art. 89i ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1836 i 2003 oraz z 2017 r. poz. 60);

10) tytuły wykonawcze wydawane przez sądy lub referendarzy sądowych;
11) odpisy prawomocnych orzeczeń sądów, z których wynika nabycie, istnienie lub wygaśnięcie prawa, albo które odnoszą się do stanu cywilnego;
12) odpisy orzeczeń lub zaświadczenia stwierdzające uprawnienie do: reprezentacji danej osoby, dokonania czynności prawnej bądź zarządu określonym majątkiem, wydawane przez sądy;
13) odpisy postanowień sądów i referendarzy sądowych w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności tytułom egzekucyjnym innym niż wymienione w art. 777 § 1 pkt 1 i 1^1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, gdy ich przedmiotem są tytuły egzekucyjne niepochodzące od sądu;
14) wypisy, odpisy i wyciągi dokumentów obejmujących czynności notarialne, o których mowa w art. 79 pkt 1–1b i 4, poświadczenia, o których mowa w art. 79 pkt 2, oraz protesty, o których mowa w art. 79 pkt 5 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie;
15) certyfikat członka załogi statku powietrznego;
16) wojskowe dokumenty osobiste wydawane osobom objętym ewidencją wojskową na podstawie art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1430 i 2217);
17) wojskowe dokumenty osobiste wydawane na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1726 i 2138 oraz z 2017 r. poz. 60);
18) karty tożsamości wydawane na podstawie art. 137c ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych;
19) karty tożsamości wydawane na podstawie art. 54a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej;
20) wpis w paszporcie, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o dokumentach paszportowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 758);
21) naklejka wizowa;
22) Karta Polaka;
23) legitymacja dokumentująca niepełnosprawność lub stopień niepełnosprawności;
24) Prawo wykonywania zawodu lekarza;
25) Prawo wykonywania zawodu lekarza dentysty;

26) prawo jazdy;
27) profesjonalny dowód rejestracyjny oraz dowód rejestracyjny pojazdu, z wyłączeniem dowodów rejestracyjnych pojazdów, o których mowa w art. 73 ust. 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260 i 1926);
28) karta pojazdu;
29) pozwolenie czasowe, o którym mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
30) karta tachografu cyfrowego, o której mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o systemie tachografów cyfrowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 891);
31) zaświadczenie ADR, o którym mowa w art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1834, 1948 i 1954);
32) legitymacje służbowe:
    a) policjantów,
    b) funkcjonariuszy Straży Granicznej,
    c) funkcjonariuszy Służby Ochrony Państwa,
    d) funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
    e) funkcjonariuszy Agencji Wywiadu,
    f) funkcjonariuszy Centralnego Biura Antykorupcyjnego,
    g) funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego i żołnierzy zawodowych wyznaczonych na stanowiska służbowe w Służbie Kontrwywiadu Wojskowego,
    h) funkcjonariuszy Służby Wywiadu Wojskowego i żołnierzy zawodowych wyznaczonych na stanowiska służbowe w Służbie Wywiadu Wojskowego,
    i) funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej,
    j) funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej,
    k) osób zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej,
    l) inspektorów Inspekcji Transportu Drogowego,
    m) żołnierzy Żandarmerii Wojskowej.

3. Dokumentami publicznymi kategorii drugiej są dokumenty istotne ze względu na bezpieczeństwo państwa, bezpieczeństwo obrotu gospodarczego i

prawnego, w tym dotyczące broni, międzynarodowego przewozu towarów niebezpiecznych, potwierdzające wykształcenie wyższe i specjalistyczne oraz świadectwa dojrzałości, inne niż wymienione w ust. 2.

4. Dokumentami publicznymi kategorii trzeciej są dokumenty mające wpływ na bezpieczeństwo obrotu gospodarczego i prawnego, w tym koncesje, pozwolenia, licencje, zaświadczenia, świadectwa i certyfikaty związane z bezpieczeństwem transportu, dokumenty potwierdzające kwalifikacje zawodowe, świadectwa ukończenia szkoły, legitymacje szkolne i studenckie oraz dokumenty uprawniające do różnego rodzaju ulg, inne niż wymienione w ust. 2 i 3.

Art. 6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wykaz dokumentów publicznych kategorii drugiej i trzeciej, mając na względzie konieczność zapewnienia ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa, a także zapewnienia bezpieczeństwa obrotu gospodarczego i prawnego.

Art. 7. 1. Dla dokumentów publicznych poszczególnych kategorii ustala się minimalne zabezpieczenia przed fałszerstwem, uwzględniając:

1) kategorie dokumentów publicznych;
2) funkcje dokumentów publicznych;
3) materiały, z których są wykonane dokumenty publiczne;
4) możliwość weryfikacji autentyczności dokumentów publicznych.

2. Zabezpieczenia dokumentów publicznych przed fałszerstwem stanowią techniki i technologie zastosowane w tych dokumentach oraz elementy integralnie związane z blankietem dokumentu publicznego, mające na celu utrudnienie fałszerstwa dokumentu publicznego.

3. Dla dokumentów publicznych kategorii pierwszej określa się dwie grupy minimalnych zabezpieczeń przed fałszerstwem, z których pierwszą grupę stosuje się do dokumentów publicznych potwierdzających tożsamość i dokumentów podróży, a drugą grupę – do pozostałych dokumentów publicznych.

4. Ustalenie minimalnych zabezpieczeń przed fałszerstwem uwzględnia możliwość weryfikacji autentyczności dokumentu publicznego w następujących stopniach:

1) pierwszym, przeznaczonym dla osób sprawdzających autentyczność przedkładanych dokumentów publicznych bez użycia sprzętu technicznego;

2) drugim, przeznaczonym dla pracowników podmiotów publicznych weryfikujących autentyczność przedkładanych dokumentów publicznych z wykorzystaniem ogólnie dostępnych przyrządów powiększających lub emitujących promieniowanie UV;
3) trzecim, przeznaczonym dla ekspertów wyspecjalizowanych laboratoriów kryminalistycznych;
4) czwartym, przeznaczonym dla ekspertów podmiotu wyznaczonego przez Ministra.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz minimalnych zabezpieczeń przed fałszerstwem wymaganych dla dokumentów publicznych poszczególnych kategorii, uwzględniając kategorie dokumentów publicznych, dla których są ustalone, materiały, z których te dokumenty są wykonane, funkcje, jakie pełnią, oraz możliwość weryfikacji autentyczności dokumentów publicznych w pierwszym, drugim i trzecim stopniu weryfikacji autentyczności.

6. Przepisów ust. 1 i 3 oraz przepisów wydanych na podstawie ust. 5 nie stosuje się do dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 10–14.

Art. 8. Emitent dokumentu publicznego, w uzgodnieniu z Komisją, może wprowadzić, poza minimalnymi zabezpieczeniami przed fałszerstwem wymaganymi dla dokumentów publicznych danej kategorii, dodatkowe zabezpieczenia przed fałszerstwem.

Art. 9. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory jednolitych blankietów dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 10–13, wraz z wykazem minimalnych zabezpieczeń przed fałszerstwem tych dokumentów, uwzględniając ich znaczenie dla bezpieczeństwa państwa, zakres informacji umieszczanych na tych dokumentach, sposób ich sporządzania oraz potrzebę ujednolicenia poszczególnych rodzajów dokumentów.

Art. 10. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Notarialnej, określi, w drodze rozporządzenia, wzór jednolitego blankietu dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 14, wraz z wykazem minimalnych zabezpieczeń

przed fałszerstwem tych dokumentów, uwzględniając ich znaczenie dla bezpieczeństwa państwa, zakres informacji umieszczanych na tych dokumentach oraz sposób ich sporządzania.

Rozdział 3

Zasady opracowywania wzoru dokumentu publicznego

Art. 11. 1. Emitent dokumentu publicznego we współpracy z Komisją opracowuje wzór dokumentu publicznego.

2. Organ administracji publicznej uprawniony do opracowania wzoru dokumentu, który służy do identyfikacji osób, rzeczy lub potwierdza stan prawny lub prawa osób posługujących się takim dokumentem, zgłasza Komisji potrzebę wprowadzenia do obrotu prawnego wzoru dokumentu, definiując jego funkcje, zakres danych, oznaczenia graficzne niezbędne do zamieszczenia na dokumencie, sposób personalizacji lub indywidualizacji oraz wydawania dokumentu publicznego i jego odpisów, wypisów, wtórników, duplikatów, planowany nakład, a także opisuje dokument, wskazując w szczególności rodzaj materiału, z którego ma być wykonany, formę i format dokumentu.

3. Emitent dokumentu publicznego, co najmniej 9 miesięcy przed planowanym wprowadzeniem do obrotu prawnego wzoru dokumentu publicznego kategorii pierwszej, a 12 miesięcy – w przypadku wzorów dokumentów publicznych pozostałych kategorii, zgłasza Komisji potrzebę określenia wzoru dokumentu publicznego, definiując jego funkcje, zakres danych, oznaczenia graficzne niezbędne do zamieszczenia na dokumencie, sposób personalizacji lub indywidualizacji dokumentu publicznego oraz wydawania dokumentu publicznego i jego odpisów, wypisów, wtórników, duplikatów, planowany nakład, a także opisuje dokument, wskazując w szczególności rodzaj materiału, z którego ma być wykonany, formę i format dokumentu. Emitent dokumentu publicznego może również poinformować Komisję o konieczności zastosowania dodatkowych zabezpieczeń przed fałszerstwem.

4. Emitent dokumentu publicznego może, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, zgłosić Komisji potrzebę określenia wzoru dokumentu publicznego w terminie krótszym niż wskazany w ust. 3.

5. Przy opracowywaniu nowego wzoru dokumentu publicznego, o którym mowa w art. 5 ust. 2, Komisja i emitent dokumentu publicznego współpracują ze Spółką w zakresie ustalenia warunków technicznych i produkcyjnych.

Art. 12. 1. Zespół do spraw opracowywania wzoru dokumentu publicznego, zwany dalej „Zespołem” przygotowuje na podstawie danych, o których mowa w art. 11 ust. 2, rekomendację do zakwalifikowania dokumentu do jednej z kategorii dokumentów publicznych, określając zabezpieczenia przed fałszerstwem oraz wymagania dotyczące sposobu personalizacji lub indywidualizacji dokumentu publicznego, zasady odbioru od wytwórcy wytworzonych dokumentów publicznych lub ich blankietów, sposób wydawania dokumentu publicznego i jego odpisów, wypisów, wtórników i duplikatów, albo rekomendację do niezakwalifikowania dokumentu do dokumentów publicznych.

2. Zespół przygotowuje na podstawie danych, o których mowa w art. 11 ust. 3, rekomendację do opracowania projektu wzoru dokumentu publicznego wraz z określeniem zabezpieczeń przed fałszerstwem oraz wymagań dotyczących sposobu personalizacji lub indywidualizacji dokumentu publicznego, zasady odbioru od wytwórcy wytworzonych dokumentów publicznych lub ich blankietów, sposobu wydawania dokumentu publicznego i jego odpisów, wypisów, wtórników i duplikatów.

3. Przewodniczący Zespołu przedstawia Komisji do zatwierdzenia rekomendację, o której mowa w ust. 1 albo 2, uzgodnioną z organem, o którym mowa w art. 11 ust. 2, albo emitentem dokumentu publicznego.

4. Komisja zatwierdza albo odrzuca rekomendację, o której mowa w ust. 1 albo 2. W przypadku odrzucenia rekomendacji Komisja przekazuje wytyczne do jej zmiany.

Art. 13. 1. Przewodniczący Zespołu przekazuje zatwierdzoną rekomendację organowi, o którym mowa w art. 11 ust. 2, albo emitentowi dokumentu publicznego.

2. Organ, o którym mowa w art. 11 ust. 2, albo emitent dokumentu publicznego na podstawie zatwierdzonej rekomendacji opracowuje projekt wzoru dokumentu publicznego oraz szczegółowy opis zabezpieczeń przed fałszerstwem i przekazuje je Zespołowi do zatwierdzenia.

3. Organ, o którym mowa w art. 11 ust. 2, albo emitent dokumentu publicznego zamieszcza w projekcie aktu prawnego określającego wzór tego dokumentu wzór dokumentu publicznego oraz szczegółowy opis zabezpieczeń przed fałszerstwem zatwierdzone przez Zespół.

Art. 14. Emitent dokumentu publicznego przekazuje Zespołowi przed rozpoczęciem wytwarzania dokumentu publicznego próbny wydruk blankietu dokumentu publicznego do weryfikacji jego zgodności z projektem wzoru tego dokumentu i rekomendacją.

Art. 15. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do:

1) opracowywania jednolitych blankietów dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 10–14;
2) wprowadzania dodatkowych zabezpieczeń dokumentów publicznych przed fałszerstwem.

Art. 16. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do dokumentów publicznych, których wzór oraz zakres wymaganych zabezpieczeń przed fałszerstwem został określony w przepisach prawa Unii Europejskiej lub prawa międzynarodowego.

Rozdział 4

Wytwarzanie blankietów dokumentów publicznych

Art. 17. 1. Blankiety dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 2, wytwarza Spółka.

2. Spółka jest obowiązana posiadać aktualny, certyfikowany i nadzorowany przez niezależną jednostkę certyfikującą system zarządzania bezpieczeństwem potwierdzony certyfikatem zgodności z normą ISO 14298:2013.

3. Spółka jest obowiązana do ochrony informacji niejawnych oznaczonych klauzulą „Tajne”, o której mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 412) oraz informacji niejawnych międzynarodowych o klauzuli „Secret UE/EU Secret”.

4. Blankiety dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 32, mogą być wytwarzane przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

5. Spółka wytwarza blankiety dokumentów publicznych odpłatnie.

6. Cena wytworzenia blankietów dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 2, jest ustalana w umowie zawieranej między emitentem dokumentu publicznego a Spółką, z uwzględnieniem zasad handlowych i interesu publicznego, z tym że cena wytworzenia blankietu dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 14, jest ustalana w umowie zawieranej między Krajową Radą Notarialną a Spółką.

Art. 18. Blankiety dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 3 i 4, są wytwarzane przez Spółkę albo inne podmioty, których przedmiotem działalności jest wytwarzanie blankietów dokumentów i druków zabezpieczonych, które spełniają wymagania dotyczące bezpieczeństwa wytwarzania blankietów dokumentów publicznych, a w przypadku wykonywania umowy wymagającej dostępu do informacji niejawnych o klauzuli „poufne” lub wyższej posiadają odpowiednie świadectwo bezpieczeństwa przemysłowego.

Art. 19. 1. Przy wytwarzaniu blankietów dokumentów publicznych w Spółce oraz innych podmiotach, o których mowa w art. 18, zatrudnia się osoby, które nie były skazane za przestępstwo umyślne przeciwko wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu i bezpieczeństwu powszechnemu.

2. Osoba ubiegająca się o zatrudnienie składa oświadczenie o niekaralności w zakresie, o którym mowa w ust. 1. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Pracownicy składają oświadczenia raz na trzy lata.

3. Spółka oraz inne podmioty, o których mowa w art. 18, dysponują potencjałem technicznym i technologicznym, który umożliwia realizację zleceń oraz zapewnia bezpieczeństwo wytwarzania blankietów dokumentów publicznych, w tym:

1) bezpieczeństwo dokumentacji technicznej;
2) ewidencjonowanie i rozliczanie materiałów i innych elementów używanych do wytwarzania blankietów dokumentów publicznych, półproduktów oraz blankietów dokumentów publicznych na poszczególnych etapach procesu wytwarzania;

3) zabezpieczenie przechowywanych materiałów i innych elementów używanych do wytwarzania blankietów dokumentów publicznych, półproduktów oraz wytworzonych blankietów dokumentów publicznych przed dostępem osób nieuprawnionych i utratą;
4) zabezpieczenie pomieszczeń, w których są wytwarzane i przechowywane blankiety dokumentów publicznych oraz materiały i inne elementy używane do wytwarzania blankietów dokumentów publicznych, a także półprodukty;
5) ewidencjonowanie dostępu do pomieszczeń, o których mowa w pkt 4;
6) wydawanie wytworzonych blankietów dokumentów publicznych osobom uprawnionym;
7) protokolarne niszczenie pozostałości materiałów i innych elementów używanych do wytwarzania blankietów dokumentów publicznych, półproduktów oraz braków produkcyjnych i odpadów produkcyjnych;
8) zabezpieczenie transportu materiałów i innych elementów używanych do wytwarzania blankietów dokumentów publicznych, półproduktów oraz wytworzonych blankietów dokumentów publicznych przed dostępem osób nieuprawnionych i utratą;
9) prowadzenie ewidencji pracowników zatrudnionych przy wytwarzaniu blankietów dokumentów publicznych;
10) szkolenia pracowników zatrudnionych przy wytwarzaniu blankietów dokumentów publicznych w zakresie wymagań związanych z bezpieczeństwem wytwarzania tych blankietów.

4. Podmioty, o których mowa w art. 18, opracowują wewnętrzne zasady bezpieczeństwa wytwarzania blankietów dokumentów publicznych i prowadzą dokumentację potwierdzającą stosowanie tych zasad. Na żądanie Ministra lub emitenta dokumentu publicznego podmioty te przedstawiają tę dokumentację.

Art. 20. Spółka oraz inne podmioty, o których mowa w art. 18, współdziałają z:
1) Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie sporządzania dokumentów, o których mowa w art. 35 ust. 4 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2017 r. poz. 1920);
2) Szefem Służby Wywiadu Wojskowego w zakresie sporządzania dokumentów, o których mowa w art. 39 ust. 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie

Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1978);

3) organami, służbami i instytucjami państwowymi, o których mowa w art. 35 ust. 4 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, w zakresie sporządzania dokumentów.

Art. 21. Minister właściwy do spraw wewnętrznych po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania w zakresie bezpieczeństwa wytwarzania blankietów dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 3 i 4, w tym szczegółowe wewnętrzne zasady bezpieczeństwa wytwarzania blankietów dokumentów publicznych, mając na uwadze potrzebę ochrony materiałów i innych elementów używanych do wytwarzania blankietów dokumentów publicznych, półproduktów oraz wytworzonych blankietów dokumentów publicznych przed dostępem osób nieuprawnionych i utratą, a także konieczność prowadzenia przejrzystej ewidencji materiałów i innych elementów używanych do wytwarzania blankietów dokumentów publicznych, półproduktów i blankietów dokumentów publicznych na poszczególnych etapach procesu wytwarzania oraz ewidencji dostępu do pomieszczeń, w których są wytwarzane i przechowywane blankiety dokumentów publicznych, materiały i inne elementy używane do wytwarzania blankietów dokumentów publicznych oraz półprodukty.

Rozdział 5

Kontrola wytwórców blankietów dokumentów publicznych

Art. 22. 1. Minister i Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego wspólnie przeprowadzają kontrolę:

1) wytwórcy blankietów dokumentów publicznych, o którym mowa w art. 17 ust. 1, w zakresie posiadania systemu zarządzania bezpieczeństwem potwierdzonego certyfikatem zgodności z normą ISO 14298:2013 oraz w zakresie spełniania warunku wytwarzania blankietów dokumentów publicznych w zakładzie produkcyjnym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) podmiotów, o których mowa w art. 18, innych niż Spółka w zakresie, o którym mowa w art. 19, oraz w zakresie spełniania przez te podmioty warunków określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 21.

2. Do kontroli, o której mowa w ust. 1, w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 26 stycznia 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646, 1479, 1629 i 1633).

3. Zadania organu kontroli wynikające z ustawy z dnia 26 stycznia 2018 r. – Prawo przedsiębiorców wykonuje Minister.

Art. 23. 1. Minister w porozumieniu z Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego powołuje zespół kontrolujący i określa jego skład.

2. W skład zespołu kontrolującego wchodzą upoważniony pracownik urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zwanego dalej „Ministerstwem”, oraz upoważniony funkcjonariusz Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

3. Zespołem kontrolującym kieruje upoważniony pracownik Ministerstwa.

4. Upoważnienie do przeprowadzania kontroli zawiera:

1) oznaczenie organu wydającego upoważnienie oraz numer i datę wystawienia;
2) wskazanie podstawy prawnej przeprowadzenia kontroli;
3) imię, nazwisko i określenie stanowiska służbowego kontrolera;
4) określenie zakresu kontroli;
5) nazwę i adres kontrolowanego wytwórcy blankietów dokumentów publicznych;
6) wskazanie okresu ważności upoważnienia;
7) podpis wystawiającego upoważnienie.

Art. 24. 1. Ustalenia dokonane w trakcie kontroli opisuje się w protokole, który zawiera:

1) nazwę i adres kontrolowanego wytwórcy blankietów dokumentów publicznych;
2) imiona, nazwiska i określenie stanowisk służbowych członków zespołu kontrolującego;
3) datę rozpoczęcia i datę zakończenia kontroli;
4) oznaczenie czynności i miejsca przeprowadzenia kontroli;
5) opis przebiegu kontroli, treść złożonych wyjaśnień i oświadczeń.

2. Protokół podpisują członkowie zespołu kontrolującego.

Art. 25. Kierujący kontrolą przekazuje kontrolowanemu wytwórcy blankietów dokumentów publicznych protokół wraz z pouczeniem o prawie do zgłoszenia

umotywowanych pisemnych zastrzeżeń. Przekazanie protokołu następuje z zachowaniem przepisów o tajemnicy prawnie chronionej.

Art. 26. 1. Kontrolowany wytwórca blankietów dokumentów publicznych ma prawo do zgłoszenia umotywowanych pisemnych zastrzeżeń do protokołu w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania protokołu.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, może być przedłużony na wniosek kontrolowanego wytwórcy blankietów dokumentów publicznych, złożony przed jego upływem na czas oznaczony przez kierującego kontrolą.

Art. 27. 1. Zastrzeżenia do protokołu rozpatruje pracownik Ministerstwa upoważniony przez Ministra do tej czynności.

2. Pracownik, o którym mowa w ust. 1:

1) odrzuca zastrzeżenia do protokołu zgłoszone przez osobę nieuprawnioną lub zgłoszone po upływie terminu i zawiadamia o tym zgłaszającego zastrzeżenia do protokołu, informując na piśmie o przyczynach, albo
2) uwzględnia zastrzeżenia do protokołu w całości lub w części albo je oddala.

3. Kontrolowany wytwórca blankietów dokumentów publicznych może w każdym czasie wycofać zgłoszone zastrzeżenia do protokołu. Wycofane zastrzeżenia do protokołu pozostawia się bez rozpatrzenia.

4. Kontrolowanemu wytwórcy blankietów dokumentów publicznych przysługuje prawo do odwołania do Ministra w terminie 5 dni roboczych od dnia otrzymania zawiadomienia o odrzuceniu zastrzeżeń do protokołu.

5. Minister rozpatruje odwołanie i o rozstrzygnięciu informuje na piśmie kontrolowanego wytwórcę blankietów dokumentów publicznych.

Art. 28. 1. Pracownik, o którym mowa w art. 27 ust. 1, przekazuje kontrolowanemu wytwórcy blankietów dokumentów publicznych stanowisko wobec oddalonych zastrzeżeń do protokołu.

2. Kontrolowanemu wytwórcy blankietów dokumentów publicznych przysługuje prawo do odwołania do Ministra w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania stanowiska o oddaleniu zastrzeżeń do protokołu.

3. Minister rozpatruje odwołanie i o rozstrzygnięciu informuje na piśmie kontrolowanego wytwórcę blankietów dokumentów publicznych.

Art. 29. W przypadku uwzględnienia zastrzeżeń do protokołu pracownik, o którym mowa w art. 27 ust. 1, dokonuje zmian w protokole i przekazuje zmieniony protokół kontrolowanemu wytwórcy blankietów dokumentów publicznych.

Art. 30. 1. Na podstawie protokołu pracownik, o którym mowa w art. 27 ust. 1, sporządza wystąpienie pokontrolne.

2. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości wystąpienie pokontrolne zawiera wnioski i zalecenia oraz wskazanie zakresu, przyczyn i skutków stwierdzonych nieprawidłowości.

Art. 31. Minister podpisuje wystąpienie pokontrolne i przekazuje kontrolowanemu wytwórcy blankietów dokumentów publicznych.

Art. 32. Od wystąpienia pokontrolnego nie przysługują środki odwoławcze.

Art. 33. Kontrolowany wytwórca blankietów dokumentów publicznych, w terminie wyznaczonym przez Ministra, informuje Ministra o sposobie wykonania zaleceń, wykorzystaniu wniosków lub przyczynach ich niewykorzystania albo o innym sposobie usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

Rozdział 6

Obowiązki emitenta dokumentu publicznego i funkcjonariusza publicznego

Art. 34. 1. Emitent dokumentu publicznego, najpóźniej w dniu wejścia w życie przepisu określającego wzór dokumentu publicznego, a w przypadku dokumentów, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 10–14, wzór jednolitego blankietu dokumentów publicznych, zamieszcza na swojej stronie internetowej pliki graficzne i dane dotyczące dokumentu publicznego, o których mowa w art. 46 ust. 2 pkt 1–3.

2. Emitent dokumentu publicznego przekazuje Ministrowi, drogą elektroniczną, dane, o których mowa w art. 46 ust. 2 pkt 1, pkt 2 lit. a–c, pkt 3 i 5, oraz, na zabezpieczonym informatycznym nośniku danych, dane, o których mowa w art. 46 ust. 2 pkt 4, w terminie, o którym mowa w ust. 1.

3. Emitent dokumentu publicznego przekazuje Ministrowi informację, o której mowa w art. 46 ust. 2 pkt 2 lit. d, najpóźniej w dniu zakończenia wydawania dokumentu publicznego danego wzoru.

Art. 35. Emitent dokumentu publicznego, o którym mowa w art. 5 ust. 2 i 3, przekazuje wzorzec tego dokumentu Komendantowi Głównemu Policji,

Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz Ministrowi, najpóźniej w dniu wejścia w życie przepisu określającego wzór tego dokumentu publicznego, a w przypadku dokumentów, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 10–14, wzór jednolitego blankietu dokumentu publicznego.

Art. 36. 1. Emitent dokumentu publicznego przekazuje wzorzec dokumentu publicznego także na żądanie Ministra.

2. Minister, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, może przekazać wzorzec dokumentu publicznego, z wyłączeniem wzorców dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 32, na wniosek, placówkom dyplomatycznym lub służbom państw trzecich, a także użyczyć wzorca dokumentu publicznego podmiotom mającym co najmniej 5-letnie doświadczenie w działalności eksperckiej i edukacyjnej w obszarze dokumentów publicznych.

3. Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego nie udostępniają wzorców dokumentów publicznych, z wyłączeniem wykorzystania ich jako materiał porównawczy w badaniach kryminalistycznych realizowanych przez uprawnione podmioty lub jako materiał dydaktyczny w celach szkoleniowych.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się również do blankietów dokumentów publicznych, które mogą być udostępniane pod warunkiem, że będą zawierały naniesione w sposób trwały oznaczenie „WZÓR”.

Art. 37. Emitent dokumentu publicznego przekazuje Ministrowi dokument publiczny zwrócony przez posiadacza tego dokumentu wskazującego na jego uszkodzenie w wyniku wady technicznej, celem dokonania oceny jakości tego dokumentu.

Art. 38. Emitent dokumentu publicznego współdziała z:

1) Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie sporządzania dokumentów, o których mowa w art. 35 ust. 4 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu;

2) Szefem Służby Wywiadu Wojskowego w zakresie sporządzania dokumentów, o których mowa w art. 39 ust. 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego;
3) organami, służbami i instytucjami państwowymi, o których mowa w art. 35 ust. 4 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, w zakresie sporządzania dokumentów.

Art. 39. 1. Emitent dokumentu publicznego na żądanie Ministra, przy współpracy z wytwórcą tego dokumentu, zapewnia dostęp do dokumentacji technicznej tego dokumentu publicznego, z zachowaniem przepisów o tajemnicy przedsiębiorstwa i ochronie informacji niejawnych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do dokumentów, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 32.

Art. 40. 1. Prokurator Generalny, Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Komendant Żandarmerii Wojskowej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej oraz organy Inspekcji Handlowej i Państwowej Inspekcji Sanitarnej niezwłocznie po otrzymaniu opinii biegłego stwierdzającej fałszerstwo dokumentu publicznego, wskazującej na naruszenie stosowanych w dokumentach publicznych zabezpieczeń przed fałszerstwem przekazują Ministrowi informacje, o których mowa w art. 46 ust. 2 pkt 6, oraz kopię opinii biegłego.

2. Informacje, o których mowa w art. 46 ust. 2 pkt 6, oraz kopia opinii biegłego mogą być przekazywane drogą elektroniczną.

3. Organ dysponujący dowodem rzeczowym w postaci sfałszowanego dokumentu publicznego umożliwia Komisji, w celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, dostęp do tego dowodu za pośrednictwem jej upoważnionego członka, a po prawomocnym zakończeniu postępowania karnego przekazuje Komisji ten dowód na czas wskazany w upoważnieniu.

4. Dostęp do dowodu rzeczowego, o którym mowa w ust. 3, nie może utrudniać postępowania karnego ani wpływać na zmniejszenie wartości tego dowodu dla prowadzonego postępowania.

Art. 41. 1. Minister gromadzi i przechowuje kopie opinii biegłych stwierdzających przypadki fałszerstw dokumentów publicznych przez okres 10 lat od daty ich otrzymania.

2. Kopie opinii, o których mowa w ust. 1, nie są udostępniane.

3. Kopie opinii, o których mowa w ust. 1, po upływie 10 lat od daty ich otrzymania są komisyjnie niszczone.

Art. 42. 1. Funkcjonariusz publiczny dokonujący, w zakresie swojej właściwości, czynności na podstawie okazywanych lub składanych dokumentów publicznych zapoznaje się z danymi i informacjami, o których mowa w art. 46 ust. 2 pkt 1–3.

2. Funkcjonariusz publiczny, o którym mowa w ust. 1, kontroluje autentyczność dokumentów publicznych w zakresie pierwszego stopnia weryfikacji, o którym mowa w art. 7 ust. 4 pkt 1.

3. Funkcjonariusz publiczny, o którym mowa w ust. 1, weryfikuje autentyczność dokumentów publicznych również w zakresie drugiego stopnia weryfikacji, o którym mowa w art. 7 ust. 4 pkt 2, jeżeli dysponuje przyrządami powiększającymi lub emitującymi promieniowanie UV.

Rozdział 7

Przechowywanie blankietów dokumentów publicznych oraz dokumentów publicznych

Art. 43. 1. Blankiety dokumentów publicznych przechowywane w miejscu ich personalizacji lub indywidualizacji oraz dokumenty publiczne przechowywane w miejscu ich wydawania zabezpiecza się przed dostępem osób nieuprawnionych, utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem.

2. Pomieszczenie, w którym są przechowywane dokumenty publiczne oraz blankiety tych dokumentów, jest zamykane, a dostęp do tego pomieszczenia mają wyłącznie osoby upoważnione. Jeżeli to pomieszczenie znajduje się na parterze, okna zewnętrzne są zabezpieczone:

1) szybami odpornymi na przebicie lub rozbicie lub
2) stalowymi żaluzjami albo siatkami stalowymi, lub
3) okratowaniem.

3. Pomieszczenie, o którym mowa w ust. 2, przeznaczone także do wydawania dokumentów publicznych posiada wydzieloną część, w której są przechowywane dokumenty publiczne, zabezpieczoną przed dostępem osób nieuprawnionych.

4. Dokumenty publiczne, o których mowa w art. 5 ust. 4, oraz blankiety tych dokumentów mogą być przechowywane w innym pomieszczeniu niż określone w ust. 2, jeżeli są przechowywane w szafie metalowej zamykanej lub w sejfie, do których dostęp mają wyłącznie osoby upoważnione.

5. Dostęp do pomieszczenia, o którym mowa w ust. 2, oraz do wydzielonej części pomieszczenia, o której mowa w ust. 3, a także do szafy metalowej zamykanej lub do sejfu, o których mowa w ust. 4, jest rejestrowany.

6. Rejestrowanie dostępu, o którym mowa w ust. 5, może polegać na zamontowaniu systemu kontroli dostępu do pomieszczenia, o którym mowa w ust. 2, i wydzielonej części pomieszczenia, o której mowa w ust. 3, lub prowadzeniu rejestru wejść i wyjść do i z tego pomieszczenia oraz prowadzeniu rejestru wydawania i zwrotu kluczy do tego pomieszczenia i szafy metalowej zamykanej lub do sejfu, o których mowa w ust. 4.

Art. 44. Dokumenty publiczne będące drukami ścisłego zarachowania oraz blankiety tych dokumentów są ewidencjonowane. Ewidencje dokumentów publicznych i blankietów tych dokumentów oraz dowody ich przekazania i odbioru zabezpiecza się przed dostępem osób nieuprawnionych w sposób przewidziany w art. 43.

Rozdział 8

Rejestr Dokumentów Publicznych

Art. 45. Minister prowadzi Rejestr Dokumentów Publicznych, zwany dalej „Rejestrem”.

Art. 46. 1. Rejestr jest prowadzony w systemie teleinformatycznym.

2. W Rejestrze gromadzi się:

1) pliki graficzne zawierające widok ogólny wzorca dokumentu publicznego oraz jego elementy charakterystyczne;
2) opis dokumentu publicznego zawierający w szczególności:
   a) datę wprowadzenia wzoru do obrotu prawnego,
   b) datę rozpoczęcia wydawania dokumentu publicznego danego wzoru,

c) okres ważności dokumentu publicznego,

d) datę zakończenia wydawania dokumentu danego wzoru;

3) pliki graficzne obrazujące elementy zabezpieczeń przed fałszerstwem przeznaczone do weryfikacji autentyczności dokumentu publicznego pierwszego i drugiego stopnia, wraz z opisem sposobu dokonywania tej weryfikacji;

4) nazwy zabezpieczeń przed fałszerstwem przeznaczonych do dokonywania weryfikacji autentyczności dokumentu publicznego trzeciego stopnia, z wyłączeniem informacji niejawnych, o których mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych;

5) informacje dotyczące wytwórcy lub wytwórców dokumentów publicznych, wielkości ich nakładu oraz wykazu oznaczeń indywidualnych dokumentów publicznych;

6) informacje o przypadkach fałszerstw dokumentów publicznych dotyczące:

a) oznaczenia sprawy i organu ją prowadzącego,

b) miejsca i daty ujawnienia sfałszowanego dokumentu, w tym nazwę miejscowości, w której nastąpiło ujawnienie, ze wskazaniem powiatu i województwa,

c) ujawnionych ośrodków fałszerskich,

d) rodzaju sfałszowanego dokumentu publicznego, jego cech charakterystycznych i liczby sfałszowanych dokumentów publicznych.

3. W Rejestrze mogą być gromadzone skany cech charakterystycznych sfałszowanych dokumentów publicznych oraz opisy dokonanych fałszerstw.

4. Dane dotyczące dokumentów publicznych, które utraciły moc obowiązującą, są gromadzone w Rejestrze jako dane archiwalne.

Art. 47. 1. Minister wprowadza dane i informacje, o których mowa w art. 46 ust. 2, bezpośrednio, w czasie rzeczywistym do Rejestru, niezwłocznie po ich otrzymaniu od emitenta dokumentu publicznego lub organu, o którym mowa w art. 40 ust. 1.

2. Minister wprowadza dane, o których mowa w art. 46 ust. 3, bezpośrednio, w czasie rzeczywistym do Rejestru, niezwłocznie po ich opracowaniu.

Art. 48. 1. Rejestr w zakresie danych i informacji, o których mowa w art. 46 ust. 2 pkt 1–3, jest powszechnie dostępny.

2. Dostęp do przeglądania danych i informacji, o których mowa w art. 46 ust. 2 pkt 4 i 6 oraz ust. 3 i 4, posiadają sądy, prokuratura, Policja, Straż Graniczna, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Agencja Wywiadu, Służba Kontrwywiadu Wojskowego, Służba Wywiadu Wojskowego, Żandarmeria Wojskowa oraz Krajowa Administracja Skarbowa.

3. Minister może wyrazić zgodę na udostępnienie danych i informacji, o których mowa w art. 46 ust. 2 pkt 4 i ust. 4, na uzasadniony wniosek podmiotu mającego co najmniej 5-letnie doświadczenie w działalności eksperckiej w zakresie badań autentyczności dokumentów publicznych po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

4. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego może odstąpić od sporządzenia uzasadnienia opinii, o której mowa w ust. 3, w części lub w całości, jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa państwa.

5. Minister może wyrazić zgodę na udostępnienie danych i informacji, o których mowa w art. 46 ust. 2 pkt 6 lit. d oraz ust. 3, na uzasadniony wniosek Spółki.

Rozdział 9

Komisja

Art. 49. 1. Przy Ministrze działa stała Komisja.

2. Komisja ocenia jakość wydawanych dokumentów publicznych na podstawie dokumentów publicznych otrzymywanych od emitentów tych dokumentów, zwróconych przez ich posiadaczy wskazujących na uszkodzenie w wyniku wady technicznej.

3. W skład Komisji wchodzą:

1) siedmiu członków powołanych spośród osób wykonujących obowiązki służbowe w Ministerstwie;
2) do piętnastu członków powołanych spośród pracowników jednostek organizacyjnych nadzorowanych przez Ministra, funkcjonariuszy lub pracowników delegowanych przez Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego na czas niezbędny do wykonywania zadań;

3) do pięciu członków powołanych spośród ekspertów innych podmiotów zajmujących się dokumentami publicznymi.

4. Przewodniczący i zastępca przewodniczącego Komisji posiadają co najmniej 5-letnie udokumentowane doświadczenie w działalności eksperckiej w zakresie badań autentyczności dokumentów publicznych lub co najmniej 5-letnie udokumentowane doświadczenie związane z projektowaniem systemów zabezpieczeń dokumentów publicznych.

5. Trzech członków Komisji, o których mowa w ust. 3 pkt 1, oraz członkowie, o których mowa w ust. 3 pkt 2, posiadają co najmniej 2-letnie, udokumentowane doświadczenie, o którym mowa w ust. 4.

6. Dwóch członków Komisji, o których mowa w ust. 3 pkt 1, posiada wykształcenie wyższe oraz co najmniej 5-letnie doświadczenie zawodowe w administracji publicznej.

Art. 50. 1. Członkowie Komisji spełniają wymagania określone w przepisach ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych w zakresie dostępu do informacji niejawnych oznaczonych klauzulą „Tajne” oraz „EU Secret”.

2. Dopuszcza się możliwość powołania do składu Komisji w charakterze członków nie więcej niż 5 osób, które nie spełniają wymagań, o których mowa w ust. 1. Jeżeli członek Komisji nie posiada poświadczenia bezpieczeństwa upoważniającego do dostępu do informacji niejawnych o wymaganych klauzulach, osoba uprawniona niezwłocznie składa wniosek o przeprowadzenie postępowania sprawdzającego wobec tego członka Komisji.

3. Członek Komisji do czasu spełnienia wymagań, o których mowa w ust. 1, nie uczestniczy w posiedzeniach wymagających dostępu do informacji niejawnych oznaczonych tymi klauzulami.

Art. 51. 1. Minister powołuje i odwołuje członków Komisji oraz wyznacza przewodniczącego Komisji i zastępcę przewodniczącego Komisji spośród członków, o których mowa w art. 49 ust. 3 pkt 1.

2. Minister zwraca się do szefów służb, o których mowa w art. 49 ust. 3 pkt 2, o wskazanie kandydatów na członków Komisji spośród funkcjonariuszy lub pracowników spełniających wymagania określone w art. 49 ust. 5.

3. Członkostwo w Komisji wygasa w wyniku rezygnacji, śmierci albo rozwiązania stosunku pracy z członkami będącymi pracownikami Ministerstwa, jednostek organizacyjnych nadzorowanych przez Ministra lub wskazanymi przez Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo zaprzestania pełnienia przez funkcjonariuszy służby, w związku z którą zostali powołani do składu Komisji.

Art. 52. Przewodniczący Komisji może zapraszać do udziału w posiedzeniach Komisji lub Zespołu przedstawicieli nauki lub innych specjalistów zajmujących się problematyką projektowania dokumentów publicznych i ich zabezpieczeń przed fałszerstwem oraz stwierdzania fałszerstw.

Art. 53. 1. Udział w pracach Komisji jest nieodpłatny.

2. Przewodniczący Komisji, zastępca przewodniczącego i członkowie, o których mowa w art. 49 ust. 3 pkt 1, uczestniczą w pracach Komisji w ramach obowiązków służbowych i nie otrzymują dodatkowego wynagrodzenia.

Art. 54. 1. Komisja obraduje w obecności co najmniej 10 członków, w tym przewodniczącego Komisji lub jego zastępcy.

2. Rozstrzygnięcia Komisji zapadają większością głosów w głosowaniu jawnym. W przypadku równej liczby głosów rozstrzyga głos przewodniczącego Komisji, a w razie jego nieobecności – zastępcy przewodniczącego.

Art. 55. 1. Przewodniczący Komisji w przypadku, o którym mowa w art. 11 ust. 2 i 3, powołuje spośród członków, o których mowa w art. 49 ust. 3 pkt 1, przewodniczącego Zespołu.

2. Przewodniczący Komisji powołuje pozostałych członków Zespołu spośród członków Komisji, o których mowa w art. 49 ust. 3 pkt 2 i 3.

3. Przewodniczący Zespołu zwołuje pierwsze posiedzenie Zespołu nie później niż w terminie 7 dni od dnia powołania.

4. Rozstrzygnięcia Zespołu zapadają większością głosów w głosowaniu jawnym. W razie równej liczby głosów rozstrzyga głos przewodniczącego Zespołu.

Art. 56. Przewodniczący Komisji przedstawia Ministrowi informacje o pracach Komisji nie rzadziej niż raz na pół roku.

Art. 57. 1. Obsługę administracyjną Komisji zapewnia Ministerstwo.

2. Minister wyznacza dwóch sekretarzy Komisji spośród pracowników Ministerstwa.

3. Sekretarze Komisji organizują prace Komisji i Zespołu oraz biorą udział w ich posiedzeniach.

4. Do sekretarzy Komisji stosuje się przepis art. 50 ust. 1.

Rozdział 10

Przepis karny

Art. 58. Kto wytwarza, oferuje, zbywa lub przechowuje w celu zbycia replikę dokumentu publicznego, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Rozdział 11

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 59. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067) w art. 20a ust. 2 otrzymuje brzmienie.

„2. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych policjanci mogą posługiwać się dokumentami publicznymi w rozumieniu ustawy z dnia … o dokumentach publicznych (Dz. U. poz. …) lub innymi dokumentami, które uniemożliwiają ustalenie danych identyfikujących policjanta oraz środków, którymi posługuje się przy wykonywaniu zadań służbowych.”.

Art. 60. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1643, z późn. zm.[3)]) w art. 9c ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych funkcjonariusze mogą posługiwać się dokumentami publicznymi w rozumieniu ustawy z dnia … o dokumentach publicznych (Dz. U. poz. …) lub innymi dokumentami, które uniemożliwiają ustalenie danych identyfikujących funkcjonariusza Straży Granicznej oraz środków, którymi posługuje się przy wykonywaniu zadań służbowych.”.

---

3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 1955 oraz z 2017 r. poz. 60, 244, 768, 1086, 1321 i 2217.

Art. 61. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260 i 1926) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 75a w ust. 1 wyrazy „art. 75aa-75d” zastąpić wyrazami „art. 75aa-75c”;
2) uchyla się art. 75d.

Art. 62. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2017 r. poz. 1920) w art. 35:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych funkcjonariusze Agencji mogą posługiwać się dokumentami publicznymi w rozumieniu ustawy z dnia … o dokumentach publicznych (Dz. U. poz. …) lub innymi dokumentami, które uniemożliwiają ustalenie danych identyfikujących funkcjonariusza oraz środków, którymi posługuje się przy wykonywaniu zadań służbowych.”;

2) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. ABW, z zastrzeżeniem ust. 5, na wniosek upoważnionych organów, służb i instytucji państwowych, sporządza i wydaje dokumenty uniemożliwiające ustalenie danych identyfikujących funkcjonariuszy i pracowników tych organów, służb lub instytucji oraz osób udzielających im pomocy przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz środków, którymi posługują się przy wykonywaniu zadań służbowych, a także prowadzi centralny rejestr tych dokumentów.”;

3) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Przy sporządzaniu i wydawaniu dokumentów, o których mowa w ust. 2 i 4, ABW może dokonywać zmiany danych i informacji zgromadzonych w rejestrach publicznych i ewidencjach prowadzonych przez organy administracji publicznej, służących uprawdopodobnieniu danych i informacji zawartych w tych dokumentach.”;

4) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Przy sporządzaniu i wydawaniu dokumentów, o których mowa w ust. 2 i 4, Szef ABW może korzystać z pomocy emitenta dokumentu publicznego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia … o dokumentach publicznych, Spółki, o której mowa w art. 17 ust. 1 tej ustawy i podmiotów, o których mowa w art. 18 tej ustawy, innych niż Spółka.”.

Art. 63. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1579 i 2018) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 pkt 5c otrzymuje brzmienie:

„5c) zamówień dotyczących wytwarzania:

a) blankietów dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia … o dokumentach publicznych (Dz. U. poz. …), oraz ich personalizacji lub indywidualizacji,

b) znaków akcyzy,

c) znaków legalizacyjnych i nalepek kontrolnych, o których mowa w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260 i 1926),

d) kart do głosowania, o których mowa w art. 40 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2017 r. poz. 15 i 1089) oraz w art. 20 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o referendum ogólnokrajowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 318 oraz z 2017 r. poz. 850),

e) znaków holograficznych umieszczanych na zaświadczeniach o prawie do głosowania, o których mowa w art. 32 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy,

f) układu mikroprocesorowego z oprogramowaniem służącym do zarządzania dokumentami publicznymi, systemów i baz informatycznych niezbędnych do zastosowania dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia … o dokumentach publicznych, zawierających warstwę elektroniczną, zgodnie z ich przeznaczeniem;”;

2) uchyla się art. 4aa.

Art. 64. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o systemie tachografów cyfrowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 891) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18 uchyla się ust. 1;

2) w art. 19 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Podmiot wydający karty:”.

Art. 65. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1993) w art. 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych funkcjonariusze CBA mogą posługiwać się dokumentami publicznymi w rozumieniu ustawy z dnia … o dokumentach publicznych (Dz. U. poz. …) lub innymi dokumentami, które uniemożliwiają ustalenie danych identyfikujących funkcjonariusza oraz środków, którymi posługuje się przy wykonywaniu zadań służbowych.”.

Art. 66. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1978) w art. 39:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych funkcjonariusze SKW i SWW mogą posługiwać się dokumentami publicznymi w rozumieniu ustawy z dnia … o dokumentach publicznych (Dz. U. poz. …) lub innymi dokumentami, które uniemożliwiają ustalenie danych identyfikujących funkcjonariusza oraz środków, którymi posługuje się przy wykonywaniu zadań służbowych.”;

2) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. SWW, na potrzeby uprawnionych organów, służb i instytucji państwowych, sporządza i wydaje dokumenty publiczne, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 16–20 oraz pkt 32 lit. g i h ustawy z dnia … o dokumentach publicznych, i inne dokumenty wojskowe oraz dokumenty SKW i SWW, uniemożliwiające ustalenie danych identyfikujących żołnierzy, funkcjonariuszy albo pracowników tych organów, służb i instytucji, osób udzielających im pomocy przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz środków, którymi posługują się przy wykonywaniu zadań służbowych, a także prowadzi rejestr tych dokumentów. Sporządzanie i wydawanie dokumentów na potrzeby organów, służb i instytucji innych niż SWW następuje na ich wniosek.”;

3) po ust. 4a dodaje się ust. 4b i 4c w brzmieniu:

„4b. Przy sporządzaniu i wydawaniu dokumentów, o których mowa w ust. 4, SWW może dokonywać zmiany danych i informacji zgromadzonych w

rejestrach publicznych i ewidencjach prowadzonych przez organy administracji publicznej, służących uprawdopodobnieniu danych i informacji zawartych w tych dokumentach.

4c. Przy sporządzaniu i wydawaniu dokumentów, o których mowa w ust. 4, Szef SWW może korzystać z pomocy emitenta dokumentu publicznego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia … o dokumentach publicznych, Spółki, o której mowa w art. 17 ust. 1 tej ustawy i podmiotów, o których mowa w art. 18 tej ustawy, innych niż Spółka.”.

Art. 67. W ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1464) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 46:
   a) w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5a w brzmieniu:
      „5a) przedstawienia przez posiadacza dowodu osobistego organowi gminy potwierdzenia złożenia organowi uprawnionemu do prowadzenia dochodzeń zawiadomienia o podejrzeniu nieuprawnionego wykorzystania danych osobowych posiadacza dowodu osobistego, w tym serii i numeru dowodu osobistego, albo przedstawienia dokumentu potwierdzającego wszczęcie z urzędu czynności przez ten organ, albo przedstawienia decyzji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych stwierdzającej naruszenie przepisów o ochronie danych w zakresie bezpieczeństwa danych osobowych posiadacza dowodu osobistego, w tym serii i numeru dowodu osobistego.”,
   b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
      „2) niezwłocznie – w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4 i 5a.”;
2) w art. 47:
   a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

      „1. Posiadacz dowodu osobistego, którego dowód osobisty został utracony lub uszkodzony, zgłasza niezwłocznie, osobiście ten fakt organowi dowolnej gminy, a posiadacz dowodu osobistego przebywający poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – dowolnemu konsulowi Rzeczypospolitej Polskiej.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zgłoszenia utraty lub uszkodzenia dowodu osobistego konsulowi Rzeczypospolitej Polskiej można również dokonać w formie pisemnej za pomocą poczty lub telefaksu.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Zgłoszenia utraty lub uszkodzenia dowodu osobistego może dokonać pełnomocnik legitymujący się pełnomocnictwem szczególnym do dokonania zgłoszenia.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Posiadaczowi dowodu osobistego, który dokonał osobistego zgłoszenia organowi gminy lub konsulowi Rzeczypospolitej Polskiej utraty lub uszkodzenia dowodu osobistego, wydaje się zaświadczenie o utracie lub uszkodzeniu dowodu osobistego.”;

3) po art. 48 dodaje się art. 48a w brzmieniu:

„Art. 48a. 1. W przypadku zawiadomienia organu uprawnionego do prowadzenia dochodzeń albo wszczęcia przez ten organ z urzędu czynności dotyczących nieuprawnionego wykorzystania danych osobowych posiadacza dowodu osobistego, albo wydania decyzji, o której mowa w art. 46 ust. 1 pkt 5a, posiadacz dowodu osobistego może zgłosić osobiście ten fakt organowi dowolnej gminy w celu unieważnienia posiadanego dowodu osobistego.

2. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się na formularzu zgłoszenia nieuprawnionego wykorzystania danych osobowych.

3. Przepisy art. 47 ust. 2, 4 i 4a stosuje się odpowiednio.

4. Formularz, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

1) dane, o których mowa w art. 28 pkt 1–6, oraz dane, o których mowa w art. 12 pkt 2 lit. a i b;

2) własnoręczny czytelny podpis zgłaszającego, a w przypadku formularza złożonego w formie dokumentu elektronicznego – kwalifikowany podpis elektroniczny lub podpis potwierdzony profilem zaufanym ePUAP.

5. Składając formularz, o którym mowa w ust. 2, przedstawia się potwierdzenie złożenia organowi uprawnionemu do prowadzenia dochodzeń zawiadomienia o podejrzeniu nieuprawnionego wykorzystania danych osobowych zgłaszającego, w tym serii i numeru dowodu osobistego, dokument

potwierdzający wszczęcie z urzędu czynności przez ten organ albo decyzję Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych stwierdzającą naruszenie przepisów o ochronie danych w zakresie bezpieczeństwa danych osobowych posiadacza dowodu osobistego, w tym serii i numeru dowodu osobistego.”;

4) w art. 49 dodaje się ust. 4–6 w brzmieniu:

„4. Posiadacz dowodu osobistego zgłoszonego jako utracony w przypadku jego odnalezienia jest obowiązany niezwłocznie przekazać go organowi dowolnej gminy lub konsulowi Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Funkcjonariusz publiczny w przypadku stwierdzenia, że dowód osobisty okazany przez jego posiadacza został zgłoszony jako utracony, jest obowiązany zatrzymać ten dokument i przekazać organowi, który go wydał.

6. Organy, o których mowa w ust. 3 i 4, przekazują dowód osobisty organowi, który go wydał.”;

5) w art. 50:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W okresie ważności dowód osobisty unieważnia się w przypadkach, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt 2–5a, w przypadku utraty obywatelstwa polskiego, zgonu posiadacza dowodu osobistego oraz wydania decyzji o odmowie wydania dowodu osobistego, o której mowa w art. 32, jeżeli dowód został uprzednio wystawiony.”,

b) w ust. 3 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) z dniem zgłoszenia do organu dowolnej gminy nieuprawnionego wykorzystania danych osobowych, o którym mowa w art. 48a ust. 1.”;

6) w art. 51 w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) organ gminy, do którego zgłoszono nieuprawnione wykorzystanie danych osobowych, o którym mowa w art. 48a ust. 1;”;

7) w art. 54:

a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) sposób i tryb postępowania w sprawach utraty, uszkodzenia, zgłoszenia nieuprawnionego wykorzystania danych osobowych, o

którym mowa w art. 48a ust. 1, unieważnienia i zwrotu dowodu osobistego,”,

b) po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) wzór formularza zgłoszenia nieuprawnionego wykorzystania danych osobowych,”;

8) użyte w art. 46 w ust. 1 w pkt 5, w art. 49 w ust. 1 i 3 oraz w art. 50 w ust. 3 w pkt 1 w różnym przypadku wyrazy „placówka konsularna Rzeczypospolitej Polskiej” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „konsul Rzeczypospolitej Polskiej”.

Art. 68. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U z 2017 r. poz. 978) uchyla się art. 19.

Art. 69. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1834, 1948 i 1954) uchyla się art. 29.

Art. 70. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn. zm.[4)]) w art. 131 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Funkcjonariusze wykonujący czynności operacyjno-rozpoznawcze przy wykonywaniu tych czynności mogą posługiwać się dokumentami publicznymi w rozumieniu ustawy z dnia … o dokumentach publicznych (Dz. U. poz. …) lub innymi dokumentami, które uniemożliwiają ustalenie danych ich identyfikujących oraz środków, którymi posługują się przy wykonywaniu zadań służbowych.”.

Art. 71. W ustawie z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 79) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 uchyla się pkt 7;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2015 r. poz. 1094, z późn. zm.[2)]) po art. 96c dodaje się art. 96d w brzmieniu:

[4)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2255 oraz z 2017 r. poz. 88, 244, 379, 708, 768, 1086 i 1321.

„Art. 96d. Kto, działając w imieniu podmiotu uprawnionego, o którym mowa w art. 80s ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, przekazuje osobie nieuprawnionej blankiet profesjonalnego dowodu rejestracyjnego lub profesjonalny dowód rejestracyjny, lub profesjonalną tablicę rejestracyjną, podlega karze grzywny.”.”;

3) uchyla się art. 9.

Rozdział 12

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 72. Prace nad wzorami dokumentów publicznych rozpoczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 73. 1. Dokumenty publiczne wydawane na podstawie przepisów dotychczasowych, wytwarzane według wzoru określonego w przepisach prawa powszechnie obowiązującego, które nie spełniają wymagań odnośnie do minimalnych zabezpieczeń określonych w niniejszej ustawie, mogą być nadal wydawane, nie dłużej jednak niż przez okres:

1) w przypadku dokumentów publicznych kategorii pierwszej i drugiej – dwóch lat,

2) w przypadku dokumentów publicznych kategorii trzeciej – czterech lat

– od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Wydawane na podstawie przepisów dotychczasowych dokumenty publiczne zachowują ważność. Dokumenty publiczne, których termin został określony, zachowują ważność do upływu tego terminu.

Art. 74. Wykonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, na zlecenie emitenta dokumentu publicznego, spersonalizowane lub zindywidualizowane fikcyjnymi danymi blankiety dokumentów publicznych z naniesionym w sposób trwały oznaczeniem „SPECIMEN” albo „WZÓR” mogą być wykorzystane do czasu wyczerpania ich zapasów.

Art. 75. Wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy postępowania o zamówienie dokumentów publicznych i ich personalizację

oraz druków o strategicznym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 4aa ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, są prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 76. Podmioty inne niż Spółka, o których mowa w art. 18, nie później niż do dnia 1 sierpnia 2019 r. dostosują się do wymagań, o których mowa w art. 19 i przepisach wydanych na podstawie art. 21.

Art. 77. 1. Emitent dokumentu publicznego w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przekaże Ministrowi wzorzec dokumentu publicznego wydawanego na podstawie przepisów dotychczasowych, wytwarzanego według wzoru określonego w przepisach prawa powszechnie obowiązującego, oraz informacje, o których mowa w art. 46 ust. 2.

2. Komisja opracuje informacje o sposobach kontroli autentyczności dokumentu publicznego oraz pliki graficzne wzorca, o którym mowa w ust. 1, i przekaże emitentowi dokumentu publicznego.

3. Emitent dokumentu publicznego w terminie miesiąca od dnia otrzymania informacji i plików, o których mowa w ust. 2, zamieszcza te informacje i pliki na swojej stronie internetowej w sposób, o którym mowa w art. 46 ust. 2 pkt 1–3.

Art. 78. 1. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przedłożą Ministrowi informację o dokumentach, które służą do identyfikacji osób, rzeczy lub potwierdzają stan prawny lub prawa osób posługujących się takimi dokumentami i które pozostają w obrocie prawnym bez określenia wzorów w przepisach prawa powszechnie obowiązującego.

2. Minister na podstawie informacji, o której mowa w ust. 1, opracuje zestawienie dokumentów, co do których zachodzi konieczność zakwalifikowania do dokumentów publicznych.

3. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej w terminie roku od otrzymania od Ministra zestawienia dokumentów, co do których zachodzi konieczność zakwalifikowania do dokumentów publicznych, opracują projekty aktów prawnych w celu stworzenia podstawy prawnej do określenia wzorów tych dokumentów.

Art. 79. W okresie 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przez doświadczenie, o którym mowa w art. 36 ust. 2, art. 48 ust. 3 i art. 49 ust. 4, należy rozumieć doświadczenie zdobyte w obszarze dokumentów, które służą do identyfikacji osób, rzeczy lub potwierdzają stan prawny lub prawa osób posługujących się takim dokumentem, zabezpieczonych przed fałszerstwem.

Art. 80. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. b tiret drugie i ust. 3, art. 5 ust. 2 pkt 10–14, art. 7 ust. 6, art. 9, art. 10, art. 15 pkt 1, art. 34 ust. 1 i art. 35 w zakresie, w jakim dotyczą dokumentów, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 10–14, które wchodzą w życie po upływie 48 miesięcy od dnia ogłoszenia;
2) art. 3 ust. 1 pkt 7 i art. 45–48, które wchodzą w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia;
3) art. 5 ust. 2 pkt 27 w zakresie, w jakim dotyczy profesjonalnego dowodu rejestracyjnego, i art. 71, które wchodzą w życie z dniem 11 lipca 2019 r.;
4) art. 17 ust. 2 i art. 22–33, które wchodzą w życie z dniem 1 sierpnia 2019 r.;
5) art. 42, który wchodzi w życie po upływie 24 miesięcy od dnia ogłoszenia;
6) art. 67, który wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.